

VÁRPALOTAI NADLÓ

AZ MSZMP VESZPRÉM MEGYEI BIZOTTSÁGA ÉS A MEGYEI TANÁCS LAPJA

XVII. évfolyam — 1. szám.

ÁRA 1 FORINT

Vasárnap, 1961. január 1.

Szilveszter esti pohárköszöntő

Irla: Csaba Imre

Összeültek az éjszakai tizenkettő órák mutatói, egy percre elhallgatva a világ, talán még a távoli harangok is ide halltak. Aztán összekoccantak a poharak. Boldog új esztendőket kíván, mindenki, mindenkinél, akit szerel, akit tisztel.

És így van ez jól. Az első poharat szeretettinkre kell ültetnünk! Azokra, akiket szeretünk, s akik szeretnek minket; sok boldogsággal teljes hosszú életet, jó egészséget kívánunk szívből nekik. Nekik: — ha még élnek — akik a világra hoztak. — ha nem — emléklükre, mely bennünk soha sem halványul el. Szerelmünkre ültetjük az első poharat, arra, amely új életet szülője letti, vagy lesz, de mindenképpen édessé ízesíti az életet. Folytatásunkra, ha már nem leszünk; a gyerekekre. A gyerekre, akiknek első típegő lépte nekünk maga a ritmus, első gügyögő hangja, szava a zene. S aki, — ha felmő — alkosabb, emberibb ember lesz nálunk, mert már egy igaz rend nevelte. És a testverre, és a barátokra. Azokra, akiknek boldogsága a miénk is, akiknek életével együttélünk. A második poharat magasztalva kell emelnünk, mert nagyobb család egészségére ültet. Mindazokra, akik velünk cselekedtek, hogy jünkh a jólét és a társadalmi élet útján. Erre most inni kell azért is, mert nemcsak egy régi évet vált fel szilveszter éjszakáján az új; most három, kemény munkával gazdagult esztendő zárul s kinyílik pohárköszöntőül fel-sorolni más gyümölcsöket.

Hazák épültek; új lakások. Több mint eddig bármikor. Gyárakkal, iskolákkal, jobb közlekedéssel, munkafürdővel, orvosi rendelővel, új utakkal lettünk gazdagabbak. Mindent felsorolni, amit e három éves munkánk csak itt Veszprém megyében adott, egy könyvtár kellene. A cél, amit három évvel ezelőtt kitűztünk, messze mögöttünk maradt. E három év alatt huszonkét százalékkal kellett emelnünk az üzemekben — a termelésért — és mi majdnem háromszor annyival emeltük; ha száznál mondjuk az 1957-es termelést, most megynénk 160 ez. De, ha sorrendet lehet az eredmények között tartani, a legnagyobb nem ez megynénkben. E hatvan százaléknál több mint kétharmadát az ésszerűbb, jobb munka adta. A termelékenység nőtt ennnyivel és csak nem egészen egy harmad adódott abból, hogy nőtt a munkások száma is. Ugyan a zöm; a nagyüzemek, a bányák termelése, de van olyan üzem megynénkben nem is egy (a Dunánálúli Ásványbánya Vállalat jó példa erre), ahol minden termeléstől többet a jobb munka adott. (S alig marad mögötte ebben a Péti Kőolajipari Vállalat, a nitrogengyár, vagy Ajkán a timföldgyár és sok más üzem.)

Ez már — és még sok minden: hogy olcsóbban is termelünk, a sok újítás és javulást — tagadhatatlanul mutatja, hogy a munkások messzebb lát a munkapadnál. Okosan számolt vet a gyár, a haza érdekeivel. Nemcsak a gépe, munkapadja; az ország gazdájá is. Falun is előbbre léptünk. Szorgalmas munkánk gyümölcse falun is megérett; szövetkezeti megye lett megynénk. A munkások és parasztok szövetsége így erősödött. Példát mutattunk ezzel sok más megyének. Tudjuk, hogy a munka neheze ezután áll. De a jó munkatársat, a jobb életet biztosítja városban és falun — és ez a tartalom — még sokat kell küzdenünk. Megváltozott a rend falun, és most hozzá kell változtatnia a tudatnak is. Az, hogy megynénkben csaknem minden dolgozó paraszt szövetségben dolgozik, már a tudat változására is utal. de, hogy minden falusi dolgozó ne csak tudja, hanem érze is, hogy az egyetlen, járható, helyes útton haladj, hogy neki és a városi lakosnak is ez az érdeke, hogy a legjobbakat az újak, a gyengébbek is elérjék — hogy így legyen, ezért most kell munkához kezdenünk csak igazán.

Ahhoz, hogy termelékenyebben legyen a munka a gyárban, hogy újíthasson a munkás, s valóban; hogy időben és térben messzebb lépjen, hogy felszemerje világosan, hogy kinek

mi a valódi és mi a vélt érdeke — tudja, — többet kell tanulnia. És a paraszt is, ahogy az új útra lépett, hogy most már még gyorsabban fusson előre, magasabb kultúrát kövétel. Ezért van az, hogy nálunk mindenki tanul, vagy legalábbis többet olvas. Nem örviz libát, vagy dísznót tanulni helyett tanyán sem a gyereket, mert nem kényszeríti a szülő erre a nyomor, és tudja, hogy gyerekeinek nála is jobban kell majd a tudás igaz, a tudásomig eddig sem hiányzott, most csak megnövekedett nagyon. De — és ez is jellemző különbség a régi és az új rend között — most lehetősége is van mindenkinek a tanulásra. Új iskolákat építünk és létesítünk. Technikumokat szervezünk falun és új könyvtárakat. Alig van már falu, ahol villany és mozi ne lenne, ahová színház ne menne, hogy bemutassa a legjobb színműveket.

Kocentisünk hát és igyunk a népre, amely megremegtette mindent, és a pártira, amely megmondta, hogy mit kell tennie. A pártira, mert a nehéz időkben biztatott és új erőt adott az általa meghatározott okos cselekedetre. A munkásra, aki keményen helyt állt az üzemében, azután falura ment hirdetni a párt igazát, mely az övé is, a paraszté is. A parasztra, aki most kezdett új életet. Az értelmiségire, akit jól szervezte a munkát, akit bevetett gyógyít, aki a nép kincsévé teszi a tudományt. Az ő boldogságukra igyunk.

És egy pohárral a jövőre is! Most nem kockozhatunk egy esztendőre csak, mint más szilvesztereken. A múlt évvel most egy fél évtized találkozik. Hatalmas tervekkel gazdagított év. Az új terv szilárd alapra épül, mindarra, amit már elértünk. És megalósítása is, azokra vár, akik továbbhívték a régi tervet. Az új terv: minőségében új. Ez már nemcsak az iparra számít, hiszen az ipar bármilyen szilárd is, a gazdaságnak csak „egyik lába”. A mezőgazdaságra, míg az egyéni gazdaságok túlsúlyban voltak ott — nem támaszkodhatott így a terv. Most, hogy az átszervezésen túl vagyunk megynénkben, és lenyervezen más megynékben is — tervünk két lábra állhat; így még biztonságosabb. Ez már szocialista tervezés és amit biztosít: a jólét, az erős ipar, szilárd mezőgazdaság, a munkásosztály erősített uralma és barátság a falvak dolgozóival, a népi egység — ez a szocialista rend. Erre a jövőre, a már látható szocialista rendre kell koccintani, a drága, szép szocialista magyar hazára.

És végeztül a békére igyunk. A békére, és akik biztosítják: a Szovjetunióra. A béke hatalmas, erős táborára. Hogy melkora és milyen erős ez a tábor, szinte meghatározhatatlan, hiszen naponta növekszik. A tegnap még raboszló gyarmati nép mára lerázza magától az igit, és amelyik rab még ma is, holnapra már lerázza. Ez a példa hatása, melyet a szovjet nép pusztá létével mutat és az igazságot vívott felszabados harcosoké. A gyarmattartók akarata ellenére — győztes határozattá teljesedett. És ha még nem vált határozattá a Szovjetunió másik, világszerte kelkeséssel fogadott javaslata, a teljes és végleges leszerelésről, csak harc, akarat kérdése; határozott, valószínűleg lesz az is. A béke és a társadalmi haladás erői növekszenek, és a lapok hírei naponta bizonyítják, hogy itt is, ott is előretörnek. Nem kétséges, előbb-utóbb Kongóban is, Laoszban is, Algériában, és ott is, ahol el sem kezdődött a harc ma még — győz a nép ügye. És a gyarmat nélkül maradt országok népe sem tűri sokáig a burzsoá igit. Sztrájkok Olaszországban, Amerikában, Japánban; Belgrumban a sztrájk szinte polgárháborúvá szélesedik. A gyarmattartók az utolsó gyarmatokon marakodnak. Világuralmi terveket szőnek, de jassan betemetik őket rothadó reményük romjai. Ez a sor-sak: az engesztel. A miénk a béke, ha jól küzdünk érte és a biztos, boldog, szocialista jövőre.

Erre a békes jövőre, a Szovjetunióra, a béke első harcosára, és a béketáborra igyunk! Így kívánunk mi, kommunisták, boldog új évet, békes, boldog jövőt egymásnak és mindenkinek, aki velünk küzdeni tud, küzdeni akar ezért.

A megyei pártbizottság és a megyei tanács boldog új évet kíván

Veszprém megye minden dolgozójának

Felkészültek az új esztendőre megyénk üzei

1961. az ötéves terv első esztendje. Ez az év az eddiginél nagyobb erőfeszítéssel kívánja megynénk iparjánra teljesíteni tudja a tervben megszabott feladatokat. Az új év nem éri készületlenül üzemünket, mert már több olyan intézkedést tettek, amelyek biztosítják, hogy a nagyobb követelményeknek is megfeleljenek.

15 százalékkal nő az ammónia-termelés Péten

A Péti Nitrogénműveknél az utóbbi években a „szök keresztmetszet” az ammónia-üzem volt. 1961-ben 15 százalékkal kell növelni az ammónia-termelést. Eddig négy kompresszort üzemeltettek az öödik mindíg „hideg” tartalék volt. Most ezt is üzembe helyezik és az 5 gépegyeséggel biztosítják a felemelt terv teljesítését.

A karbantartók nagyobb tartalék-alkarész készletéről gondoskodtak, hogy üzemzavar esetén az elromlott alkatrészt gyorsan ki tudják cserélni.

A savüzemi oldalon az abszorpció eddig szivás alatt történt. Ezzel a módszerrel a 15 százaléknál nagyobb ammónia-termelést már nem tudták feloldozni. Az abszorpció most nyolc más alatti történik. Így megnövekszik a savüzem teljesítőképessége. Fel tudja dolgozni a több ammóniát és a magasabb termelés mellett sem lesz nagyobb a véggyávesztés.

Termelni kezd az új szalag az Elekthermax tűzhely-szereldejében

A Pápai Elekthermax Vállalatnál az idén a legfontosabb feladat, hogy növeljék a termelés-kenységet.

Néhány héttel ezelőtt a bűzbély szerező műhelyben üzembe helyezték a korszerű szalagot, amely 1961-ben már rendszeresen termel. Ugyancsak szalagszerelő oldják meg a kétfázisú lapos rezszók, a Nova sütő- és a lámpatestek szerelését is. A vasaló-szalag szalagot új, korszerűbb szalagra cserélik ki.

A csiszoló műhelyben új szalagsziszológépet helyeznek üzembe a termelékenység növelésére.

Kommunista nagyaktíva a Pápai Textilgyárban

A Pápai Textilgyárban kommunista nagyaktíva ülést tartottak és azon beszéltek meg, hogyan tudják teljesíteni a tervüket, mit kell tenni ezért a dolgozóknak és milyen műszaki intézkedésekre van még szükség. Ezek közül csak egy-kettőt említtünk:

A szövődében régebben egész sépsort hajtottak egy transzmisszió szíjról. Üzemzavar esetén így nemcsak egy gépet kellett leállítani, hanem az egész sort. Az állásidők csökkentése céljából már megkezdtek a gépek átalakítását egyedi meghajtására. Ezt a munkát 1961-ben tovább folytatják. A szövőgépeket azzal gyorsították, hogy a felső velésűj alsó velésűre állítják át azokat. A lánccsésvelő gépek gyorsítását háziilag oldják meg.

A fonodában 20 darab PK. 311 nyújtóművet szerelnek fel, s ahol még lehet, emelik a gépek fordulatát.

Az ireszőgép megfelelő műszerezettségével megakadályozzák, hogy puha fonalhengerek kerüljenek a szövőgépekre, s emiatt gyakori legyen a szálszakadás.

